

Rozhodnutí Krajského soudu v Jihlavě ze dne 18. 7. 1956, sp. zn. 2 To 224/56

Číslo: 27/1957

Právní věta:

Pokračování v trestném činu předpokládá, aby každý z jednotlivých skutků pachatelových vzájemně objektivně a subjektivně spolu souvisících naplňoval všechny znaky stejného trestného činu. Nejde proto o pokračování, jestliže pachatel obdobným skutkem pokračuje v předchozím jednání, skutek takový však zakládá jiný trestný čin, než dřívější jednání.

Soud: Krajský soud v Jihlavě

Datum rozhodnutí: 18.07.1956

Spisová značka: 2 To 224/56

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pokračování v trestném činu

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obviněný byl žalován, že mimo jiné jako úřední odhadce koní jmenovaný předsedou ONV, tedy jako veřejný činitel, v době od března 1954 do června 1955 dával souhlas k odprodeji koní chovatelům, aniž byly pro to splněny podmínky stanovené příslušnými směrnici a že zejména zvýhodňoval některé chovatele tak, že koně, které prodávali státním statkům, odhadoval nepřiměřeně vysokými částkami a dále že v souvislosti s tím přijímal od chovatelů koní úplatky, které mu tito platili za neoprávněný prospěch, který jim obviněný umožňoval. Žaloba spatřovala v jednání obviněného jednak trestný čin porušení povinnosti veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm. a) tr. zák., jednak trestný čin přijímání úplatku podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák.

Lidový soud v Žďáře nad Sázavou uznal obviněného vinným podle žaloby trestnými činy porušení povinnosti veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm. a) tr. zák. a přijímání úplatku podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák.

Krajský soud v Jihlavě k odvolání, jež podal pouze obviněný usnesením zastavil podle § 181 odst. 1 písm. a) tr. ř. z r. 1950 se zřetelem na čl. VI č. 3 rozhodnutí presidenta republiky o amnestii z 9. 5. 1955 trestní stíhání obviněného pro trestné činy porušení po na svými veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm. a) tr. zák. a přijímání úplatku podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák. spáchané v době před 9. květnem 1955, a to z toho důvodu, že v den amnestijního rozhodnutí byl obviněný již šedesátiletý.

Rozsudkem pak krajský soud uznal obviněného vinným trestným činem osobování si pravomoci veřejného činitele podle § 178 tr. zák., jehož se obviněný dopustil tím, že v červnu 1955 si dal vyplatit částku 300 Kčs od chovatele koní, jehož koně odhadl a jemuž té obstaral kupce, aniž však byl v té době úředním odhadcem, neboť byl před tím této funkce zbaven.

Odůvodnění:

Obviněný ve svém odvolání namítá, že lidový soud ho nesprávně uznal vinným trestným činem porušení povinnosti veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm. a) tr. zák. a trestným činem přijímání úplatku podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák. Dovozuje dále, že lidový soud měl v tomto směru trestní stíhání zastavit, protože obviněný se dopustil těchto trestných činů vesměs před 9. květnem 1955, tedy před vyhlášením amnestijního rozhodnutí, a v té době byl starší než šedesát let. Po tomto dni se obviněný již žádných dalších nesprávností nedopustil a kromě toho přestal vykonávat funkci úředního odhadce koní.

Odvolací soud po doplnění řízení zejména zprávami výkupního podniku a opatřením knihy lístků o ocenění a zcizování koní, shledal odvolání obviněného částečně důvodným.

Odvolací soud totiž zjistil, že obviněný po vyhlášení amnestie z 9. května 1955 již nebyl úředním odhadcem koní, jak se domníval lidový soud. Vzhledem k tomu, že se obviněný narodil 30. října 1887 a v době vyhlášení cit. amnestie už byl starší než 60 let, musel odvolací soud trestní stíhání obviněného pro trestné činy porušení povinnosti veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm. a) a přijímání úplatku podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák. usnesením podle čl. VI č. 3 cit. amnestijního rozhodnutí a § 181 odst. 1 písm. a tr. ř. zastavit. Obviněný se totiž mohl svým jednáním dopustit trestného činu porušení povinnosti veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm. a) tr. zák. jen potud, pokud byl úředním odhadcem koní, t. j. veřejným činitelem, a také jen v té době mohl v souvislosti s rozhodováním ve věcech obecného zájmu přijmout nebo dát si slíbit úplatek a naplnit tak znaky trestného činu podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák.

Pokud ovšem obviněný ve svém odvolání tvrdí, že po vyhlášení amnestijního rozhodnutí presidenta republiky z 9. května 1955 žádný další odhad koní neprovedl a že nepřijal v souvislosti s tím další částku jako úplatek, toto tvrzení neobstojí. Výsledky vykonaného dokazování doplněné odvolacím soudem je totiž zjištěno, že obviněný ještě po 9. květnu 1955, a sice v červnu 1955 přijal částku 300 Kčs od chovatele koní P, který se domníval, že obviněný je dosud úředním odhadcem, a že obviněný také odhadl koně a obstaral chovateli kupce, který koně koupil. I když se jedná v podstatě o stejný skutek jako byly předcházející skutky, jichž se obviněný dopouštěl do 9. května 1955 a jež lidový soud právem posoudil jako trestný čin porušení povinnosti veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm. a) tr. zák. a přijímání úplatku podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák. spáchané na pokračování (vzhledem k časové souvislosti a funkci obviněného a vzhledem k jeho jednotnému záměru), nejde o stejné trestné činy, neboť s hlediska § 175 odst. 1 písm. a) tr. zák. chybí u tohoto dalšího jednání obviněného znak veřejného činitele (který chybí i s hlediska § 181 odst. 3 tr. zák.) a s hlediska § 181 odst. 1 tr. zák. chybí znak „v souvislosti s rozhodováním ve věcech obecného zájmu“. Jednání obviněného spáchané po 9. květnu 1955 zakládá trestný čin osobování si pravomoci veřejného činitele podle § 178 tr. zák. Obviněný po 9. květnu 1955 vystupoval totiž vůči chovateli koní P, od něhož přijal též peníze jako úplatek, jako by byl nadále úředně stanoveným odhadcem koní, tedy veřejným činitelem a také vykonával – ovšem neoprávněně – úkony, jako by se jednalo o obstarávání veřejných věcí, k nimž byl povolán. Osoboval si tedy pravomoc veřejného činitele v úmyslu opatřit jednak sobě, jednak chovateli koní neoprávněný prospěch. Ježto se tímto jednáním obviněný dopustil jiného trestného činu, než trestných činů, které spáchal před 9. květnem 1955, i když obdobnými skutky, nemůže jít o pokračování v trestném činu (resp. v trestných činech). Pokračování předpokládá, aby každý z jednotlivých skutků pachatelových vzájemně objektivně a subjektivně souvisících naplňoval znaky stejného trestného činu. Obviněný, který se dopustil do 9. května 1955

jednak trestného činu porušení povinnosti veřejného činitele podle § 175 odst. 1 písm. a) tr. zák., jednak trestného činu přijímání úplatku podle § 181 odst. 1 a 3 tr. zák., nemohl v této trestné činnosti pokračovat po 9. květnu 1955 tím, že spáchal po této době jiný trestný čin, t. j. v souzeném případě osobování si pravomoci veřejného činitele podle § 178 tr. zák. Nelze proto mít za to, že vzhledem k pokračování v trestné činnosti započaté před 9. květnem 1955 též po tomto dni, amnestie v úvahu nepřichází. Bylo proto nutné – jak to odvolací soud učinil usnesením – trestní stíhání obviněného zastavit pro trestné činy spáchané před 9. květnem 1955, v nichž obviněný po tomto datu nepokračoval (a pokračovat ani nemohl).

Ježto pak trestný čin osobování si pravomoci veřejného činitele podle § 178 tr. zák. není přísněji trestný než trestné činy podle § 175 odst. 1 písm. a) a podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák. spáchané v jednočinném souběhu, jimiž byl obviněný uznán vinným (pokud jde o dobu po 9. květnu 1955) lidovým soudem, nejde o rozhodnutí v neprospěch obviněného, uznal-li jej odvolací soud vinným (pokud jde o tuto dobu) trestným činem osobování si pravomoci veřejného činitele podle § 178 tr. zák. To tím méně, že právě jen důsledkem toho bylo možno trestní stíhání obviněného pro trestné činy podle § 175 odst. 1 písm. a) a podle § 181 odst. 1, 3 tr. zák. spáchané před 9. květnem 1955, zastavit.